

Szeghalom, 1942. december 25.

Apja motorszerelő volt. A Gödöllői Agrártudományi Egyetemen agrármérnöki oklevelet szerzett. Rövid ideig a nagytarcsai Rákóczi Mgtsz munkatársa, majd a GATE függetlenített KISZ-titkára 1965-től, 1967-1968-ban csoportvezető volt. 1968-ban került a KISZ apparátusba, a Magyar Szocialista Munkáspárt tagja 1965-től; a KISZ Pest megyei Bizottságának agitációs és propagandatitkára 1970-ig, majd az MSZMP szentendrei városi bizottságának első titkára, 1973-ban lett a KISZ KB első titkára. Az MSZMP Központi Bizottságának 1973. november 1-jétől 1989. októberig, a Politikai Bizottságának tagja 1975. március 22. – 1988. május 22. között volt, egyúttal az MSZMP budapesti bizottságának első titkára 1980. december 3. és 1984. december 7. között. A Minisztertanács elnökhelyettese 1984. december 6. és 1987. december 16. között volt, valamint az Országos Tervhivatal (1986. december 30. – 1987. december 16.) és az Állami Tervbizottság tagja 1985-1986-ban, elnöke 1987–1988-ban volt. Környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszter 1987. december 16. – 1989. november 21. között, személye a Bős-nagymarosi Vízlépcsőrendszer megépítésének jelképévé vált; miután a kormány leállította az építkezést, távozni kényszerült a kormányból. 1985-1986-ban a kormány Tudománypolitikai Bizottsága valamint az Állami és Kossuth-díj Bizottság elnöke 1987. januárig. Országgyűlési képviselő 1981. április 12-étől 1990. március 19-ig. Előbb Budapest 33. számú egyéni választókerületében, majd 1985. június 8-án Békés megye 13. számú egyéni választókerületében szerzett mandátumot. 1986. december és 1988. május között az MSZMP Gazdaságpolitikai Bizottság tagja is volt.